

РЕШЕНИЕ

№ 1058

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10361** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, срещу Решение № 3249 от 24.08.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13157/2021 г. от СРС, 105-ти състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление /НП/ № 23-003671 от 20.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда“ в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от КТ на „РАКОМ НТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди изцяло издаденото наказателно постановление като законосъобразно и правилно. Изложени са съображения, че въззивният съд неправилно е приел, че актосъставителят и наказващият орган не притежават териториална компетентност. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът – „РАКОМ НТ“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че от 20.07.2021 г. до 26.07.2021 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, в резултат на постъпил на 08.07.2021 г. сигнал от бивш работник на дружеството, била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство на „РАКОМ НТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, на следния обект: офис на „РАКОМ НТ“ ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], като било установено, че е допуснато до работа лицето М. Р. на длъжност „ръководител група в строителството“ без предварително да му бъде представено заверено копие от изискуемото по чл. 62, ал. 3 от КТ уведомление до ТД на НАП за регистрация на сключения с него трудов договор. Въз основа на съставен АУАН, на 20.08.2021 г. било издадено процесното НП от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда“ в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от КТ на жалбоподателя била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е отменил оспореното НП, като е приел от правна страна, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процедурата по издаването на АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Този извод е правилен и решението на въззивната инстанция не страда от релевираните с касационната жалба пороци.

Както АУАН, така и НП са нищожни, тъй като са издадени от некомпетентни административни органи.

Дейността, съставът, структурата, функциите и организацията на работа на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“, в това число и на Главна дирекция „Инспектиране на труда“, са уредени в Устройствен правилник на ИА „ГИТ“. Съгласно чл.12, т.3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (отм.,считано от 15.10.2022г.,с ПМС № 313/05.10.2022г., но в сила към процесните периоди на издаване на АУАН и НП) Главна дирекция"

Инспектиране на труда" с нейните 28 териториални подразделения - дирекции "Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите, е част от специализираната администрация на агенцията. В чл.16, ал.1 (отм.) от същия Устройствен правилник е посочено, че Дирекциите "Инспекция по труда" са териториални подразделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда", а съгласно ал.2 осъществяват дейността си на територията на съответната област. С тази разпоредба е определена териториалната компетентност на всяка една от териториалните дирекции „Инспекция по труда“.

Със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е определил териториалния обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Със Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е разширил териториалния обхват на контролната дейност, определен със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. за служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Така район "Л." на Столична община, в който е извършено нарушението, е бил включен към териториалния обхват на контролна дейност на служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". И двете заповеди са издадени на основание чл.6, ал.2, т.14 от УП, който повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това означава, че изпълнителният директор може да определя само материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални граници, в които инспекторите да имат правомощия.

Компетентността бива материална, йерархична и териториална. Както бе споменато по-горе териториалната компетентност на отделните териториални подразделения на Изпълнителна Агенция „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от отменения Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Следователно както АУАН, така и НП са нищожни като издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват, определен му с чл.16, ал.2 (отм.) от Устройствения правилник. Изводът не се променя от представената от процесуалния представител на касатора съдебна практика за сведение на съда, която е неотнормативна към спора.

Предвид горното, настоящият състав приема, че касираното решение е валидно, допустимо и правилно и при условията на чл.221, ал.2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По разноските:

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 63,ал.3 ЗАНН на касатора не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

При този изход на делото право на разноски притежава ответника по касация, но предвид липсата на сторено искане в тази насока, съдът не следва да присъжда такова. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3249 от 24.08.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13157/2021 г. от СРС, 105-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: